

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΑΜΨΗΣ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ «ΥΠΟ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΝ»

Από τον **Μανώλη Μπαλτά**, Τεχνικό Σύμβουλο Κεντρικής Ένωσης
Επιμελητηρίων Ελλάδας,
Διευθύνων Σύμβουλο ReDePlan Consultants AE

Ένα χρόνο μετά το ξέσπασμα της πανδημίας του κορονοϊού στη χώρα μας, γίνεται αντιληπτό ότι η διαχείριση αυτής της κρίσης είναι μια δύσκολη υπόθεση όπου κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πόσο μακριά βρίσκεται το τέλος της. Το σύστημα υγείας κλήθηκε, και εν μέρει πέτυχε, παρά τις τεράστιες ελλείψεις να ανταποκριθεί στις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες των πολιτών. Τώρα μπροστά σε ένα τρίτο κύμα πανδημίας, όλοι προβληματιζόμαστε όχι μόνο για το πόσο θα αντέξουν οι δομές υγείας της χώρας, αλλά πόσο θα αντέξει η ίδια η χώρα, αφού ολόκληροι κλάδοι, ένα σημαντικό μέρος της οικονομίας, έχουν υποστεί ανεπανόρθωτο πλήγμα.

Και επειδή η πανδημία δεν ξεχωρίζει κράτη και λαούς και η «Ελλαδίτσα» μας φαίνεται να τα καταφέρνει αρκετά καλύτερα από αρκετούς ισχυρούς, δεν ήταν πλέον απίθανο, στο ισοζύγιο εντροπίας - ενθαλπίας, το ρεύμα «brain-drain» της χώρας μας, να γίνει γρήγορα σαρωτικό κύμα «home sweet home». Μέσα σ' αυτή τη παγκόσμια ταραχή, η ατέρμονη συζήτηση περί εμβολίων, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβεβαίωσε τη δύναμη των μαζικών συμφωνιών, αλλά και τα «παιχνίδια ισχύος» των εύπορων χωρών της ΕΕ, στα οποία τα λιγότερο εύρωστα κράτη προσπαθούν να συμμετάσχουν, χωρίς να βρεθούν ταυτόχρονα ουραγοί στην προστασία των πολιτών τους.

Ο τελευταίος χρόνος που πέρασε, θα μείνει στην ιστορία σαν μια μαύρη σελίδα για την ανθρωπότητα. Είχε όμως και τα καλά του. Επανέφερε σε τάξη ένα παλιό ιδεολογικό «δόγμα» που είχε αρκούντως διαπομπευθεί και αδικώς απομπευθεί από

όλες τις κρατικές, δημόσιες και κοινωνικές λειτουργίες. Τον προστατευτισμό που από «κακό σπυρί» της οικονομικής ευδαιμονίας και κατανάλωσης, κυρίως στη «Δύση», επανέρχεται στην κορυφή των θεσμών της ανθρώπινης προστασίας. Έκθαμβοι όλοι μας, παρατηρούμε εδώ και έναν χρόνο τον «κρατισμό» να ενισχύεται και να επιβάλλεται δυναμικά και «ολοκληρωτικά», περιορίζοντας με πρωτοφανή τρόπο τα όρια της αστικής δημοκρατίας, σε μια κατάσταση σπάνιας παγκόσμιας ομοφωνίας, σε όλα τα πολιτικά και οικονομικά συστήματα, «χωρίς να ανοίξει μύτη», για αυτές τις «καταλύσεις» των μέχρι πρότινος ακλόνητων σταθερότυπων.

Κανείς δε ξέρει πότε και πως θα έρθει το τέλος της εποχής του κορονοϊού. Όλοι όμως ξέρουμε ότι έχουμε ήδη μπει στην εποχή ενός νέου κύκλου παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, χωρίς καμία ομοιότητα, με όσες μέχρι σήμερα έχει βιώσει η ανθρωπότητα σε συνθήκες ειρήνης. Και ελπίζουμε (όλοι θα ήθελα..) να βρεθεί, σε παγκόσμιο επίπεδο, το βέλτιστο σημείο ισορροπίας, η χρυσή τομή δηλαδή, ανάμεσα στην «αλόγιστη» κρατική επιβολή και την ατομική ελευθερία. Η ανάπτυξη της ατομικής ευθύνης (η αυτοσυνείδηση) που πάντα πρέπει να επιδιώκουμε, να συνδυαστεί με δημόσιες πολιτικές που καθιστούν, μέσα από επενδύσεις στη δημόσια υγεία, το έργο της ανάσχεσης της πανδημίας, πιο εφικτό πιο αποτελεσματικό, πιο συλλογικό. Για να μη δούμε λαϊκίστικες πολιτικές ή/και ανεξέλεγκτες κοινωνικές εξάρσεις που θα εκτρέψουν τους λαούς στον Τραμπ, τον Μπερλουσκони, τον Πέπε Γκρίλο. >>>

Μέσα σ' αυτήν την «τρέλα» όλοι υποψιαζόμαστε βάσιμα, ότι θα χρειαστεί μια εκ βάθρων αναδιάρθρωση των δομών (δημοσίων και ιδιωτικών) και των παραγωγικών δραστηριοτήτων, στην αναπτυξιακή στρατηγική και τις προτεραιότητες τους, που πρέπει αναπάντεχα να επανακαθοριστούν. Οι νέες τεχνολογίες θα επικρατήσουν (και ηθικά) κατά κράτος. Για το καλό; Ειδομεν. Ο ατομισμός και η συλλογικότητα, δυο ριζικά αντίθετες έννοιες, θα χρειαστεί να επαναπροσδιορίσουν το περιεχόμενό τους στα νέα λεξικά φιλοσοφίας και κοινωνικής ορολογίας των σύγχρονων ΡΟΖΕΝΤΑΛ -ΓΙΟΥΝΤΙΝ.

Η χώρα μας επιβάλλεται να κάνει και εδώ τη διαφορά, όπως τελευταίως πράττει, -γεγονός που αναγνωρίζεται παγκοσμίως. Να ανοίξει τη συζήτηση για μια καινούργια Εθνική Συμφωνία Αναπτυξιακής Στρατηγικής της νέας εποχής. Αξιοποιώντας τη μοναδική ευκαιρία του **Ταμείου Ανακαμψής, να βρει τα μοντέλα, τις δομές, τα έργα και τις δράσεις** ενός

νέου κοινωνικά αποδεκτού και ωφέλιμου τρόπου παραγωγικής αναδιοργάνωσης του κράτους και των επιχειρήσεων. Σε αυτό το νέο μοντέλο κομβικό ρόλο θα κληθεί να αναλάβει ο Τομέας της Εφοδιαστικής Αλυσίδας.

Η Νέα Εθνική Συμφωνία για τη μετάβαση στη «μετά - Covid 19» εποχή θα πρέπει να βασιστεί σε ένα στρατηγικό σχεδιασμό που θα λαμβάνει υπόψη τις τοπικές κοινωνίες και θα εκπονηθεί συμμετοχικά με δημόσιο διάλογο που θα συμπεριλαμβάνει όλους τους εμπλεκόμενους. Και επειδή κάτι δε γίνεται σωστά σ αυτό το πεδίο, γνώμη μας είναι ότι κάτι πρέπει να αλλάξει, άμεσα, επειγόντως τώρα. Αύριο, την άλλη βδομάδα, τον άλλο μήνα, του χρόνου όλα τα πράγματα θα είναι

αλλιώς. Στο σπίτι, στη δουλειά, στο νοσοκομείο, στο σουπερμάρκετ, στο διαδίκτυο. Ίσως και στην οικογένεια, στη φίλια και στον έρωτα. Θα είναι καλλίτερα ή χειρότερα; Αυτό, μένει να το δούμε. ■